

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2021/1250
Toplantı Tarihi/Sayısı : 16.1.2024/41
Karar Numarası : 2024/77
Başvuran : S.A.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Diyarbakır 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın diğer mahkumlardan ayrı tutularak tecrit edildiği iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. Kendisine 2018 tarihinde Human Immunodeficiency Virus (HIV)/Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS) teşhisi konulduğunu ve bu tarihten itibaren tedavi gördüğünü,

b. Kurumda tek kişilik odaya yerleştirildiğini,

c. Savcılık tarafından talep edilen sağlık raporunda HIV testinin negatif çıkmasına rağmen Kurum personeli tarafından HIV hastalığını taşıyor muamelesi yapıldığını, görüşmeye gelen aile fertlerine infaz ve koruma memurları tarafından kendisi hakkında *virüslü* ifadesinin kullanıldığını ve küçük düşürüldüğünü,

ç. Maddi durumunun yeterli olmaması sebebiyle Kurum İdaresinden televizyon ve semaver talep ettiğini fakat Kurum İdaresi tarafından talebinin yerine getirilmediğini,

d. Eşcinsel olması sebebiyle diğer mahkumlardan ayrı tutularak ayrımcılığa maruz kaldığını iddia etmekte; tecrit uygulamasına son verilmesini ve kendisine uygulanan ayrımcılığın sona erdirilmesini talep etmektedir.

3. Muhatap Diyarbakır 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan alınan 30/12/2021 tarihli yazılı görüşte özetle;

a. Çok kişilik odada veya cinsel yönelimi kendisiyle aynı olan mahpuslar ile birlikte kalma talebine ilişkin olarak; başvuranın 13/7/2021 tarihinde Kurum doktoru tarafından yapılan ilk muayenesinde cinsel yönelimi ile HIV hastalığına sahip olduğu bilgisinin gizli tutulmasını talep ettiğini, söz konusu beyan üzerine Kurum doktorunun tavsiyesi ve İdare ve Gözlem Kurulu tarafından alınan karar ile başvuranın tek kişilik odaya yerleştirildiğini,

b. Başvuranın çoklu oda veya cinsel yönelimi kendisi ile aynı olan kişilerle bir arada kalma talebine istinaden sağlık durumunun tekrar değerlendirilebilmesi için başvuranın 25/8/2021 tarihinde hastaneye sevkinin sağlandığı, Diyarbakır Dicle Üniversitesi Hastanesi tarafından hazırlanan raporda “*Hastanın HIV hastalığı nedeniyle takip edildiği, HIV RNA sonucunun negatif olduğu, hastalığın cinsel yolla veya kesici-delici alet yaralanmaları ile bulaşabileceği, bulaş yollarına dikkat edilmesi durumunda hastanın toplu yerde*

kalmasında sakınca olmadığı” belirtildiği,

c. Bahsi geçen rapor kapsamında yapılan değerlendirmede, bulaş yollarına dikkat edilebilmesi için başvuranın birlikte kalacağı kişiler ile bu durumun paylaşılması gerektiği, ayrıca ceza infaz kurumlarında kesici ve delici alet yaralanmalarının sıklıkla yaşandığı, her ne kadar HIV testinin sonucu negatif çıkmış olsa da bulaş riskinin bulunduğu, hem başvurunu korumak hem de olası bulaş riskini azaltmak amacıyla başvuranın tek kişilik odada kalmasının uygun olduğu sonucuna varıldığı,

ç. Başvurana ve ailesine karşı küçük düşürücü tutumların varlığı iddiasına ilişkin olarak COVID-19 salgını sebebiyle uygulanan kısıtlamaların hafifletilmesi ile ceza infaz kurumlarında uzun bir aradan sonra ilk defa 2021 yılının aralık ayında açık görüş uygulaması yapıldığı,

d. Alınan tedbirler kapsamında açık görüş salonlarında mahpusların birbirinden olabildiğince ayrı oturmalarının sağlandığı, başvurana özel bir uygulamanın söz konusu olmadığı, Kurumda kaldığı süre içerisinde başvurana veya ailesine yönelik küçük düşürücü herhangi bir tutum veya davranış sergilenmesi ya da söz söylenmesi halinde şikayet üzerine konunun araştırmaya tabi tutulacağı, başvuranın söz konusu hususa ilişkin Kurum İdaresine herhangi bir başvurusunun olmadığı ve söz konusu iddialarının soyut olduğu,

e. Başvuranın kendisine televizyon ve semaver verilmemesi iddiasına ilişkin olarak mahpusların oda ve eklentilerinde, ücretleri mahpuslar tarafından karşılanarak Kurum kantininden temin edilmesi şartıyla televizyon ve semaver bulundurabilecekleri,

f. Mahpusların tahliye olduklarında kendilerine ait televizyon, buzdolabı, semaver gibi eşyaları kurumlara bağışlayabildikleri, bağışlanan eşyaların Kurum İdaresi tarafından maddi durumu yetersiz olan mahpusların kullanımına verilebildiği ancak Diyarbakır 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunun yeni açılan bir Kurum olması sebebi ile Kurumda bahsi geçen usul ile bağışlanan televizyon ve su ısıtıcının mevcut olmadığı ifade edilmiştir.

4. Muhatabın yazılı görüşüne karşı başvuran tarafından 14/1/2022 tarihinde sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Diyarbakır 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakil olarak geldiğinde HIV hastalığını taşıdığını belgeleyen sağlık raporu bulunması sebebiyle tek kişilik odaya yerleştirildiği, daha sonra hazırlanan sağlık raporunda virüs yükünün azaldığı bilgisinin yer aldığı, odasının kapısına “*Havalandırma saatine yalnız çıkarılacaktır.*” yazısının asıldığı, bahsi geçen yazıdan rahatsız olması ve yazının kaldırılmasını talep etmesine rağmen kaldırılmadığı, havalandırma alanına çıkarken maske takmasının zorunlu hale getirildiği, maske takmadığında infaz ve koruma memurları tarafından azarlandığı,

b. Aile üyelerinin açık görüş için ayrılan salonun ortasında yer alan bir masaya oturduğu, başvuranın virüs taşıyor olması sebebiyle infaz ve koruma memurları tarafından ailesine duvar kenarında bir masaya geçmelerinin söylendiği, bu durumun başvurunu üzdüğü, ailesi tarafından başvurana elbise getirildiği, eşyalarının ailesine verildiği takdirde ailesine farklı davranılacağını düşündüğünden ailesine teslim edilmesini istemediği, yeni eşyalara karşılık olarak var olan kıyafetlerinin sistemden silinmesi amacıyla kıyafetlerini görevli memura vererek imha etmesini söylediği,

c. Kurumdan televizyon ve semaver talebini içeren dilekçelerine Kurum tarafından cevap verilmediği ifade edilmiştir.

5. Başvuranın iddialarına ilişkin Diyarbakır Dicle Üniversitesi Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları Anabilim Dalından yazılı görüş talep edilmiş olup “*Uzman Görüşü*” başlığı ile gönderilen raporda başvuranın HIV/AIDS hastalığı nedeniyle takip altında olduğu, hastalığının solunum yolu ile bulaş riski olmadığından cinsel yol, kesici delici alet yaralanmaları gibi bulaş yollarına dikkat edilmesi durumunda hastanın toplu yerde kalmasına sakınca olmadığı, aynı zamanda hastanın B24 tanısı ile takibinin yapıldığı belirtilmiştir.

6. Buna ek olarak Diyarbakır 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan

25/4/2022 tarihli ek görüşte;

a. Kurumda cinsel yönelimi farklı olan toplam 3 mahkum bulunduğu, bu mahkumlardan A. H.'nin cinsel yönelimiyle ilgili raporu bulunduğu, S.A. ve Y.K. isimli mahkumların ise cinsel yönelimleri hakkında kendi beyanlarının bulunduğu, bahsi geçen mahkumların tek kişilik odalarda barındırıldığı,

b. Tek kişilik odaların ölçülerinin eni 2,60 metre, boyu 4,80 metre olmak üzere 12,48 metrekare olduğu,

c. S.A.'nın AIDS hastalığına sahip olduğu ve tek kişilik odada barındırıldığı, odaya ait bir havalandırmanın olmadığı, başvuranın ortak havalandırma alanını günde en az 1 saat olacak şekilde kullandığı, havalandırma alanının 79 metrekare olduğu, tek kişilik odalarda yatak, battaniye, nevresim takımı, masa, sandalye, yemek tabağı, yemek kaşığı, elbise dolabının standart olarak bulunduğu, buna ilave olarak hükümlünün Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'te oda ve eklentilerinde bulundurulmasına izin verilen eşyaların tamamını (televizyon, buzdolabı, radyo vb.) bulundurma imkanı tanındığı belirtilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

7. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde, Kurumumuzun “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

8. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “*Ön incelemenin yapılması*” başlıklı 48’inci maddesinin birinci fıkrası; “(1) Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda; (...) d) Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilmediği, (...) yönlerinden incelenir.” hükmünü haizdir.

9. Mezkûr Yönetmelik’in “*Karar Türleri*” başlıklı 65’nci maddesinde; “(1) Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.” hükmü yer almaktadır.

10. Mezkûr Yönetmelik’in “*Gerekçeli kabul edilmezlik kararı*” başlıklı 67’nci maddesine göre; “*Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.*”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

11. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre: “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip*

etmek” Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın, iddia ve talepleri konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

12. Birleşmiş Milletler (BM) İşkenceye Karşı Sözleşme’ye Ek İhtiyari Protokol’ün (OPCAT) denetim mekanizması olan İşkencenin Önlenmesi Alt Komitesi (Subcommittee on the Prevention of Torture - SPT) 2020 yılında üye devletler tarafından alınması gereken önlemlere ilişkin tavsiyeler yayımlamıştır. Bu tavsiyeler arasında; sağlıkla ilişkili sebeplerle ziyaret usullerinin kısıtlandığı yerlerde, telefon, e-mail, video görüşmesi ve diğer uygun elektronik araçlar gibi araçlarla alıkonuların aileleriyle ve dış dünya ile iletişim kurabilmesi için yeterli alternatif telafi edici yöntemlerin sağlanması ve karantina alanlarının iç hareket özgürlüğüne ve bir dizi amaçlı faaliyete izin verecek yeterli büyüklükte ve yeterli olanaklara sahip olması, ailelerle ve arkadaşlarla uygun araçlarla iletişimin teşvik edilmesi ve kolaylaştırılması da bulunmaktadır (BM, *CAT/OP/10*, 7/4/2020, para. 9/k).

13. Cezaevlerinde özgürlüğünden mahrum bırakılan kişilerin, tutuldukları alanların devletin kontrolü altındaki özel alanlar olması, devletin hem bu kurumlarda bulunanların güvenliklerinin korunması hem de düzen ve disiplini tesis etme yükümlülüğünün bulunmasının sonucu olarak buralarda tutulanların sosyal ilişkilerinin ve dış dünya ile iletişimlerinin sınırlandırılması kaçınılmaz olacaktır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre, suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi cezaevinde güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip oldukları haklar sınırlanabilmektedir (AİHM, *Silver ve Diğerleri/Birleşik Krallık*, B. No: 5947/72, 6205/73, 7052/75, 7061/75, 7107/75, 7113/75, 7136/75, 25/3/1983).

14. AİHM, bir iddianın kanıtlanması için; yeterli ölçüde sağlam, kesin ve aralarında çelişki olmayan çıkarımların ve aynı derecede çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunmasını aramaktadır (AİHM, *İrlanda-Birleşik Krallık*, B. No: 5310/71, 10/9/2018, para. 161). AİHM, bir kötü muamelenin AİHS’in 3’üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini, bu asgari seviyenin göreceli olduğunu, vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (AİHM, *Bouyid/Belçika*, B. No: 23380/09, 28/9/2015, para. 86).

15. AİHM, X/Türkiye kararında HIV taşıyan başvuranın diğer mahkumlardan ayrı tutulması hususunda başvurunu korumak için bazı güvenlik tedbirlerinin alınmasının gerekli olmasına rağmen başvuranın cezaevi topluluğundan tamamen dışlanmasını haklı göstermeye yetmeyeceğini ve başvuruna açık havada düzenli egzersiz yapma imkanı verilmediği veya sınırlı dahi olsa müteaddit taleplerine uygun olarak, diğer mahkumlarla temasına izin verilmediği hususunun altını çizmiştir. AİHM başvuranın şikâyetçi olduğu durumun, yani hapis hane topluluğundan tamamen dışlanma tedbirinin uygunsuzluğunun, AİHS’in 3’üncü maddesinin ihlal edildiği tespitine yol açtığını bununla birlikte, bu kaygıların başvurunu korumak için bazı güvenlik tedbirlerinin alınmasını gerekli kılsa dahi, hapis hane yaşamından tamamen tecrit etme tedbirini haklı çıkarmaya yetmediği değerlendirmesini yapmıştır (AİHM, *X/Türkiye*, B. No: 24626/09, 9/10/2012, para. 48, 58).

16. Kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakıldığı yerlerde kötü muamele olarak kabul edilebilecek hususların farklı şekillerde tezahür etmesi mümkündür. Bunlar ceza infaz kurumu idaresi ve görevlilerinin kasıtlı davranışlarından kaynaklanabileceği gibi yönetsel hatalar veya yetersiz kaynaklar sebebiyle de ortaya çıkabilir. Bu nedenle mahpuslar için bir ceza infaz kurumundaki yaşam tüm yönleriyle değerlendirilmelidir. Anayasa Mahkemesi (AYM) tarafından da belirtildiği üzere ceza infaz kurumlarındaki yaşam, mahpuslara sunulan aktivitelerin genişliğinden mahpuslar ve ceza infaz görevlileri arasındaki ilişkilerin genel durumuna kadar geniş bir alanda değerlendirilmelidir (AYM, *Turan Günana*, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, para. 37).

17. AYM; yüksek güvenilirli bir cezaevinde tutulan mahpusun beden ve ruh sağlığı için uzun süre veya süresiz sosyal yalnızlaştırmaya maruz bırakılmamasının elzem olduğunu ancak tek başına tutma veya tecrit olarak

adlandırılabilir bir yalnızlaştırmadan bahsedebilmek için sohbet imkânının kısıtlanmasından öte mahpusun diğer tüm iletişim imkânlarının da elinden alınması gerektiğini, Avrupa İşkencenin Önlenmesi Komitesinin 2011 yılında Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu için hazırladığı raporda mahpuslara tanınan sohbet hakkının azami bir şekilde kullanılmasını tavsiye ettiğini, bu hususun güvenlik gibi cezaevi için kaçınılmaz gerekçelerle kısıtlanmasının tek başına başvuruçunun *insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye* tabi tutulduğu anlamına gelmeyeceğini veya tek başına kalma tedbirinin, işlediği suçun niteliği nedeniyle yüksek güvenlikli bir cezaevinde tutulmanın pratik gerekleri çerçevesinde başvuruçunun katlanması gereken elem seviyesinden daha fazla bir eziyete neden olduğunun söylenemeyeceğini belirtmiştir (AYM, *Turan Günana*, para. 46).

18. İçişleri Bakanlığı tarafından seksen bir ile gönderilen 3/4/2020 tarihli ve 89780865-153 sayılı Şehir Giriş/Çıkış Tedbirleri ve Yaş Sınırlaması konulu genelgede vatandaşların toplu yerlerde maske takılması ve sosyal mesafeyi koruyarak hareket etme zorunluluğu getirilmiştir. Ayrıca Adalet Bakanlığı bünyesinde 12/3/2020 tarihinde oluşturulan Koronavirüs Takip Komisyonu ile 13/3/2020 tarihinde yürürlüğe konulan "Adalet Bakanlığı Tehlikeli Salgın Hastalıklarla Mücadele Eylem Planı" ile Sağlık Bakanlığı Bilimsel Danışma Kurulu'nun ceza infaz kurumlarına ilişkin tavsiye kararları kapsamında COVID-19 salgını ile mücadele sürecinde ceza infaz kurumunda barındırılan hükümlü ve tutukluların önleyici sağlık hizmetleri bağlamında maske takmaları telkin edilmiştir. Bu çerçevede ceza infaz kurumlarında bulunan tüm tutuklu ve hükümlülere yeteri kadar ücretsiz temizlik ve hijyen malzemesi dağıtılmış olup oda veya koğuşlarından dışarı çıkmaları gerektiğinde kullanmaları için ücretsiz maske temin edilmiştir.

19. Başvuran hastalığı sebebiyle diğer mahpuslardan ayrı tutularak kendisine tecrit uygulandığını iddia etmektedir. Muhatap ise; başvuranın HIV-AIDS hastalığı nedeniyle takip altında olduğu, hastalığının solunum yolu ile bulaş riski olmadığından cinsel yol, kesici delici alet yaralanmaları gibi bulaş yollarına dikkat edilmesi durumunda hastanın toplu yerde kalmasında sakınca olmadığı, aynı zamanda hastanın B24 tanısı ile takibinin yapıldığı değerlendirilmesi kapsamında ceza infaz kurumu tarafından tedbir alınmasının uygun olduğu, başvuranın havalandırma hakkını kullandığı, COVID-19 salgını sebebiyle alınan tedbirler kapsamında havalandırma alanına çıktığı sırada görevli memurlar ile yakın temas kurulacağından maske takma uygulamasının önleyici sağlık tedbirleri bağlamında hayatın olağan akışına uygun olduğu, dış dünya ile iletişim hakkı kapsamında başvuranın ailesiyle açık görüş yapma hakkını kullandığı, tüm bunlar göz önüne alındığında başvuranın tamamen izolasyon altına alınmadığını belirtmektedir.

20. Buna ek olarak muhatap Kurum tarafından başvuranın bulunduğu tek kişilik odanın 12,48 metrekare olduğu, odada yatak, battaniye, nevresim takımı, masa, sandalye, yemek tabağı, yemek kaşığı, elbise dolabının standart olarak bulunduğu, başvuranın günde 1 saat olacak şekilde havalandırma alanına çıkma hakkının bulunduğu belirtilmiştir. Avrupa İşkencenin ve İnsanlık dışı veya Onur kırıcı Muamelenin veya Cezanın Önlenmesi Komitesi tarafından 1990'lı yıllarda geliştirilen "pratik kural" a göre bir mahkuma bir odada sağlanması gereken asgari yaşam alanı tek kişilik odada 6 m² yaşam alanı, çok kişilik odada için mahkum başına 4 m² yaşam alanı olarak belirlenmiştir. (Ceza infaz kurumlarında mahkum başına düşen yaşam alanı: CPT standartları, CPT/Inf (2015) 44, para. 9) Buna göre başvuranın barındırıldığı tek kişilik odanın büyüklüğünün uluslararası standartlara uygun olduğu görülmektedir.

21. Somut olaya bakıldığında; başvuran Kurum doktoru tarafından yapılan ilk muayenesinde cinsel yönelimi ile HIV hastalığına sahip olduğu bilgisinin gizli tutulmasını talep etmiş ve başvuranın kendi beyanı üzerine ve Kurum doktorunun tavsiyesine istinaden İdare ve Gözlem Kurulu tarafından başvuranın tek kişilik odaya yerleştirilmesine karar verilmiştir. Muhatap tarafından ceza infaz kurumlarında kesici ve delici alet

yaralanmalarının sıklıkla yaşandığı, bu yüzden bulaş yollarına dikkat edilebilmesi için başvuranın birlikte kalacağı kişiler ile bu durumun paylaşılması gerektiği için başvuranın tek kişilik odada kalması kararının devam ettirildiği belirtilmiştir. Bu açıdan bakıldığında muhatap idarenin amacının meşru olduğuna kanaat getirilmiştir.

22. Öte yandan başvuran havalandırma alanına maske ile çıkmasının istendiğini belirtmiş, muhatap idare ise pandemi sebebiyle maske uygulamasının yapıldığını ifade etmiştir. Başvurunun yapıldığı dönem göz önünde bulundurulduğunda, başvurudan maske takmasının istenmesinde bir sakınca olmadığı değerlendirilmiştir.

23. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) özgürlüğünden mahrum bırakılan bir kişinin insan onuruna uygun koşullarda tutulmasını, tedbirin uygulanma şeklinin ve yönteminin, söz konusu kişinin tutukluluğa bağlı acı düzeyini aşan bir sıkıntıya veya zorluğa maruz bırakılmamasını gerektiğini belirtmiştir (Piechowicz/Polonya, 2012, para. 162). Muhatabın cevapları ve yukarıda açıklanan gerekçelerin yanı sıra, toplu etkinliklerin sınırlandırılması gibi COVID-19 salgını için alınan tedbirler de göz önünde bulundurulduğunda başvuranın tek kişilik odada tutulmasının özgürlüğünden mahrum bırakılmaya bağlı olan sıkıntı ve zorluk düzeyini aşmadığı kanaatine varılmıştır. Sonuç olarak başvuranın tecrit edildiği iddiası bakımından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmiştir.

24. Başvuranın kendisine ve ailesine yönelik küçük düşürücü tutumların varlığı iddiasına ilişkin olarak muhatap Kurum tarafından ifade edilen açık görüş salonlarında salgın sebebiyle tüm mahpusların birbirinden olabildiğince ayrı oturtulduğu, başvurana özel bir uygulamanın söz konusu olmadığı, başvuranın Kurumda kaldığı süre içerisinde kendisine veya ailesine yönelik küçük düşürücü herhangi bir davranışta bulunulmadığı ifade edilmiştir. COVID-19 salgını sebebiyle uygulanan kısıtlamaların hafifletilmesi ile ceza infaz kurumlarında uzun bir aradan sonra ilk defa 2021 yılının aralık ayında açık görüş uygulamasına başlanıldığı, salgın hastalığın seyrine göre ceza infaz kurumlarında özel önlemlerin alındığı göz önünde bulundurulduğunda başvuranın ailesine karşı farklı bir muamelenin uygulandığına ilişkin bir emare bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle, başvuranın anılan iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olduğu için kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

25. 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in "*Elektrikli eşyalar*" başlıklı 9'uncu maddesinde; "*Koşuş, oda ve eklentilerinde, kurumun elektrik tesisatı, fiziki koşulları ile odanın mevcudu dikkate alınmak suretiyle, kantinden temin edilen; HDMI/SCART/USB ve benzeri veri depolama veya aktarma girişi olmayan, dâhili uydu alıcısı ve bilgisayar sistemi ile tümleşik özelliği bulunmayan televizyon ile buzdolabı, saç kurutma makinesi, idare tarafından uygun görülecek sayıda elektrikli su ısıtıcısı ve iklim koşulları da dikkate alınarak vantilatör bulundurulmasına izin verilebilir.*" hükmü yer almaktadır.

26. Başvuranın Kurum İdaresi tarafından televizyon ve semaver talebinin yerine getirilmediği iddiasına ilişkin olarak muhatap Kurumun cevabi yazısı ve ilgili mevzuat hükmü birlikte değerlendirildiğinde; mahpusların ücreti karşılığında kantinden satın almaları koşuluyla bahsi geçen ürünlere sahip olabileceği, Kurumun mevzuat kapsamında mahpuslara bahsi geçen ürünleri temin etme yükümlülüğünün bulunmadığı görülmektedir. Bu bağlamda, başvuranın öne sürdüğü iddianın açıkça dayanaktan yoksun gerekçesiyle kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

27. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirildiğinde, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki iddialar kapsamında kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Bařvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliĐine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

16/1/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Daire Bařkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŐ
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Ünal SADE
Üye